

๑๗

เหมือนปลาที่หลุดจากข้อง

อายตนนิพพานนั้น ไม่มีวดยานพาหนะอันใดจะไปถึง
แม้ผู้ทรงอภิญา ๕ สมบัติ ๘
เหาะเหินเดินอากาศได้ ก็ไปไม่ได้
จะไปได้จะต้องขับเคลื่อนด้วยรัตนะภายใน
ซึ่งอยู่ในกลางกายของทุก ๆ คน
เข้าถึงจุดนั้นได้ เราก็หลุดพ้นจากผังที่เขาบังคับบัญชาเอาไว้ได้
เอากามาสวะกิเลสคือกาม ภพเป็นที่รองรับ ความไม่รู้
ความเห็นผิดมาผูกพันติดเอาไว้ให้อยู่ในภพ หลุดไปได้
เป็นกายธรรมอรหัตผล หลุดพ้นไปเลย
เหมือนปลาที่หลุดจากข้องที่ใส่ปลา
แล้วพ้นไปสู่แม่น้ำอย่างเด็ดขาด เป็นอิสระ

ผู้ที่พ้นแล้วก็เช่นเดียวกัน
ก็เป็นอิสระจากความครอบงำของกิเลสอาสวะ
ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งความทุกข์ทรมานของชีวิต
ก็จะอยู่เป็นสุขได้ด้วยตัวของตัวเอง พึ่งตัวเองได้
เหมือนดวงตะวันที่มีแสงสว่างอยู่ได้ด้วยตัวเอง
มีสุขเป็นนิรันดร์ เป็นเอกกันตบรมสุข
สุขอย่างยิ่ง อย่างเดียว ไม่มีทุกข์เจือปนเลย

๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑